

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznolikosti: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88

No. 222 Tue., Sept. 23, 1941

Slovenci in jugoslovanstvo

Največ težav je dela jugoslovanskemu prostovoljskemu pokretu Italija. Nikogar ni pustila iz ujetniških tabrišč, izvzemši nekatere pravoslavne Srbe iz Vojvodine in Bosne. Posebno strogo je pazila na Slovence in Hrvate, ki so bili doma iz krajev, ki jih je londonski pakt prisilil Italiji. Tem je odbila vsako njihovo zahtevo, da bi se smeli vspisati med vojne prostovoljce. Svojim zaveznikom je hotela vsiliti prepričanje, da so Slovenci in Hrvati brezpogojno zvesti in vdani Avstriji. Zato je preprečevala snovanje prostovoljskih enot, kjer bi bile neizpodbojen dokaz, da se Slovenci in Hrvati borijo za zedinjenje v skupni narodni državi tudi iz tistih pokrajin, ki jih je Italija reklamirala zase, ne da bi se mogla sklicevati na to, da je to želja prizadetega prebivalstva.

Nezaupanje pa je bilo obojestransko. Slovenci in Hrvati so ves čas vojne imeli Italijo za grabežljivko, ki hoče izrabiti ugodno priliko, da se polasti tujega ozemlja. Avstrija je to razpoloženje izrabila ter pošiljala na soško fronto predvsem slovenske in hrvatske polke, ki so se borili z največjim junastvom v zavesti, da branijo svoj lastni dom. Nezaupljivi pa so bili tudi Italijani, ki morda prav zaradi tega niso vojaško izkoristili priložnosti, ko jim je Slovenec dr. Lj. Pivko septembra 1917 kot povelnjak bataljona s Čehi in Jugosloveni odpril avstrijsko bojno črto in Južnih Tirolah. Dr. Pivku so Italijani potem dovolili, da je ustanovil Jugoslovenski prostovoljski bataljon, v katerem je bilo poleg 130 Slovencev še 637 Srbov in 176 Hrvatov. Bataljon se je bojeval na italijanski fronti; njegove izgube so znašale devet mrtvih in šestdeset ranjenih prostovoljcev.

Medtem ko so se emigranti združili v Jugoslovanskem odboru, da pripravijo delo osvobodenja, in so mogli s krfskim paktom zaznamovati vsaj delen- uspeh v boju z velikosrbsko miselnostjo, so Slovenci in Hrvati doma z majsko deklaracijo omajali stebre, ki je na njih slonela habsburška monarhija.

Vsa ta borba slovenskega naroda kaže, da ne bo nikdar več pri volji iti v kako drugo kot slovensko državo. Torej če angleški in drugi državniki delajo kakake načrte za restoracijo avstrijske monarhije v srednji Evropi, v katerem bi pribegnili med drugimi tudi Slovence, bodo naleteli na velik odpor.

Kot smo že povedali v enem prejšnjih člankov, so na delu Habsburgovci, da bi si zopet postavili svoj prestol na Dunaju, ali v Budimpešti. Baje tudi Hitler ne bi nasprotoval temu, ker so nazadnje Habsburgovci tudi Nemci in bi tvorili močan zid proti južnim in severnim Slovanom, ali jih pa celo vklenili v svoj jarem.

Fakt je, da bo po tej vojni zemljevid Evrope zelo spremenjen. Fakt je pa tudi, da bodo meje, ki bodo določene po tej vojni, tudi ostale. Zato bo pa vsak narod napel skrajne sile, da si pribori pri zeleni mizi, ki bo najbrže funkcionalira v Washingtonu, kar največ mogoče. Razume se, da se bo predvsem upoštevalo one, ki so danes na strani Anglike in Amerike in med te se šteje tudi Jugoslavija in ž njo tudi Slovenci.

Naloga jugoslovenskih voditeljev bo torej dobiti kar največ in to je, da ne bodo meje bodoče Jugoslavije samotiste, ki so bile pred to vojno, ampak, da se bodo razširile na ven. In pri tem bodo morali priti v prvi vrsti do svojih pravic Slovenci, ki bodo zahtevali nazaj vse ozemlje, ki je bilo nekdaj slovensko. Ako Slovenci ne bodo dosegli tega po tej svetovni vojni, ne bo slovenski narod nikdar vec združen pod eno streho, v eni državi. Zdaj bo šlo za slovenski narod biti ali ne biti.

V tej borbi bomo morali pomagati tudi ameriški Slovenci in dokazovati na pristojnih mestih pravice slovenskega naroda. Kako bomo to vršili, nam bodo povedali naši voditelji. Glejmo samo, da dane prilike ne bomo zamudili in pa da bomo nastopali skupno kot en narod. Ker smo po številu majhni, bomo morali pa toliko bolj vptiti, da se nas bo slišalo tam, kjer bo kaj zaledlo.

Na strazi moramo biti za slovensko zemljo! Vadljali so zanje ti in oni naši gospodarji, da jo je ostal nazadnje samo še košček. Ako ne bomo pazili, nam bodo vzel še ta košček in Slovenci bodo izginili s površja zemlje za vselej Italijan, Nemec in Madjar so trije nevarni sosedje, teh se moramo paziti. Ako bodo točke, ki sta jih sprejela in postavila kot temelj bodočemu svetovnemu miru Roosevelt in Churchill, res kaj pomenile ko se bodo po tej vojni delate v Evropi nove meje, potem bomo tudi mi Slovenci dobili svoje nazaj. Seveda, to bo le v slučaju, da bo nemški pasjeglavec strit in uničen drugače ne. Ako bodo pa v tem gigantskem boju izgubile svojo borbo demokracije, potem Slovencev ne bo več.

Zato pa stoji pred nami dvojna naloga: da podpiramo program in inozemsko politiko predsednika Roosevelta in drugič, da pomagamo dokazovati in se potegovati za pravice slovenskega in kulturnega slovenskega naroda. Le v tem pravcu bomo kaj dosegli.

Ker so našemu narodu doma roke vezane in usta zamašena, moramo govoriti mi, ameriški Slovenci, ki smo v tem oziru svobodni. Skoro en milijon Jugoslovanov nas je v Ameriki in če ti povzdignemo svoj glas, se bo precej daleč in tudi nekaj zaledlo.

BESEDA IZ NARODA

To in ono iz Collinwooda

Collinwood citizens committee Lausche for Mayor, je na svoji zadnji seji sklenil, da se tudi v Collinwoodu priredi predvolilni ples za Lauscheta in to je bilo v soboto zvečer 20. septembra. Nadalje ima ta odbor naloge pobirati prostovoljne prispevke v "fond Lausche za župana." Kjer borba bo težja kakor si jo kateri predstavlja, ker tudi pri teh volitvah bodo in so že na delu razni reakcijonari, da se porazi moža s tako čistim rekordom v javnem življenju kakor ga ima Mr. Frank Lausche. Mesto Cleveland bo imelo prvič priliko, da si postavi Slovence v najvišji urad mesta, moža, katerega pozna v spoštovanju sleherni Slovenc v našem mestu, naj bo tega ali drugega političnega preprizanja. Ker se Slovenci v Clevelandu, kakor tudi po drugih naselbinah, kakor kažejo prostovoljni prispevki tako od društva in posameznikov v fond Lausche za župana zelo zanimajo za te volitve, bo gotovo uspeh.

Zavedamo se, da bi bilo nam v čast in ponos, še izvolimo sina našega naroda za župana milijskega mesta Cleveland. Zatoraj pomagajmo vsak po svoji moži, moralno kakor tudi finančno, da se urešniči naša želja in pokažimo, da tudi Collinwoodčanje trdno stojimo za Mr. Frank Lauscheta v njegovem kampanji za župana.

Nadalje ne pozabite prve jesenske prireditve v Slovenskem delavskem domu. V nedelje 28. septembra ob 3:30 popoldne priredi koncert, pod okriljem. Zvezne kulturnih društev slovenskega doma Mr. Anton Eppi. Tudi Mr. Eppi je dobro poznan med nami, na političnem, ampak na kulturnem polju.

Gotovo je malo rojakov v našem mestu, da ga še niso videli v raznih komičnih vlogah in kupletih. In vsak se mi je še izrazil na prireditvi: "škoda da je že konec, jaz bi ga kar naprej poslušal," ali kaj sličnega. Ne bom vam opisal kaj vse bo na tem koncertu, to pride enkrat pozneje, ampak to vam zagotovim, da toliko smeha še ni bilo v delavskem domu kakor bo v nedeljo 28. septembra na Eppihovem koncertu, saj bo že sam profesor Kostaklafa vreden vstopnine! Ne pozabite Eppihov koncert na 28. septembra.

Kjer pa tudi dramatično društvo Anton Verovšek še ni zaspal spanje pravičnega, katera bolezen sedaj napada razna naša slovenska kulturna društva, da je članstvo sklenilo, da se bo igralo prihodnjo igro Barončevljar, to je na 12. oktobra.

Tako vidite, da se nam okoli Slovenskega delavskega doma obetajo raznolične prireditve, zatorej rojaki posečajte naše prireditve, dokler je še čas, ker naši v domovini pač nimajo več priložnosti, da bi prirejali igre in koncerte v svojem materinem jeziku.

Louis Elová

Demokratije v 23. vardi

Vsek narod ima svojo posebno rečo, da ima v svoji redi može in žene, kateri so pripravljeni se žrtvovati v javnem življenju tudi za svojega bližnjega. Narod se takim možem in ženam izkaže tudi hvaležnega.

Tudi mi Slovenci imamo sedaj posebno priliko, da se izkažemo hvaležnega svojemu rojaku, ki je že v svoji mladoti napravil

veliko dobrega za naše ljudi in sedaj pa to delo nadaljuje s povojeno silo. Ta rojak je naš Frank J. Lausche, ki se je povzel na tako odlično mesto, da je kandidat za župana velikega mesta Cleveland.

Rojen in tudi rastel je v 23. vardi, v redini slovenske naselbine. Vsak Slovan je lahko ponosen in vesel, da imamo tudi med sabo može, ki so zmožni prevzeti tudi višja in odgovorna mesta v javnem življenju.

Zato pa mu bo 23. varda priredila časten dan "Lausch's day" v četrtek, 25. septembra, v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Ta večer bo tako zvani "Jam Session" s sedmimi orkestri. Igrali bodo: Trebar, Pecon, Jankovich, Vadnal, Intihar, Malavašič in Sokach! Vsi omenjeni talenti bodo igrali ta večer brezplačno.

Zato pa mu bo 23. varda priredila časten dan "Lausch's day" v četrtek, 25. septembra, v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Ta večer bo tako zvani "Jam Session" s sedmimi orkestri. Igrali bodo: Trebar, Pecon, Jankovich, Vadnal, Intihar, Malavašič in Sokach! Vsi omenjeni talenti bodo igrali ta večer brezplačno.

Na programu pa bomo imeli tudi naše priljubljene pevke. V duetu nastopita Josie Lausche-Welf in Mary Udovich, ki nam bosta zapeli par pesnic kot znata samo oni dve. Poleg teh pa bo nastopil Kovačičev kvartet in pa dekliški sekstet pod vodstvom Miss Eleanor Karlinger, ki imajo nekaj posebnega, nekaj prav novega za udeležence.

Seveda častni gost večera pa bo naš poštovani sodnik Frank J. Lausche in tu mu bomo lahko ustmeno izročili naše srčne želje, da bi bil izvoljen županom mesta Cleveland. Pohitimo omenjeni večer v veliko dvorano Slovenskega narodnega doma ter tako pomagajmo do zmage Frank J. Lauscheta, saj je vendar sin našega naroda. Vstopnice pa lahko dobiti v predprodaji pri Mrs. Makovec v SND.

Na svidenje v četrtek, 25. septembra zvečer v Slovenskem narodnem domu. Z narodnim pozdravom za demokratski klub 23. varde,

Charles Vrtovšnik.

Vi, brate S. Robash, bježite od glavnog pitanja

Cítaoci, Američke Domovine, sjetiti će se, da ima oko mesec dana da sam ja rekao bratu S. Robashu na njegovu optužbu, da sam bio predsednikom jedne skupštine, na kojoj je govoril jedan Macedonac i da se je na skupštini reklo, da treba vreden vstopnina. To prepustimo Epichovemu aranžiranju.

Te tedne se ubogi Tone pripravlja za vse: nastopil je v Pittsburghu na SNPJ in SSPZ konvenciji v igri "Norec"; potem pride ta njegov koncert in a tem takoj nastop za Glasbeno Matico, ali za zbor pod vodstvom g. Antona Šubeljna, zadajo bo bolj pravilno. Vsi mu žemo, da ne omaga, da ga ne pojme tisti nepreklicani "Nerous breakdown."

Vsa collinwoodska kulturna društva sodelujejo pri tem.

Tu podpora društva so delu,

in pridobijo med članicami vstopnice, eni jih pa kar kupijo in porazdelijo med načoče na sejah. Temu se ni nič udit, kajti Eppich je menda že pri slehernemu nastopil ob kaki prireditvi. Zatorej vse skupaj v nedeljo 28. sept. v Slovenskem domu ob 3:30.

nikada počinio nisam, a to je grijeh.

Cekam na odgovor, brate Robash.

P. Margetić.

Eppichov koncert — Anton Šubelj

Vse se tako suka kot se je navelo, v enih krajev celo malo boljše kot pričakovano. Ljudje pridno segajo po vstopnicah, vse govori in se pripravlja na veliko nedeljo — 28. septembra ob 3:30 popoldne v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

Zakaj?

Collinwoodčane vprašajte, in rekli vam bodo: "Ne delaj se vendar neumnega, kam drugam kot na Eppichov koncert." — Naj bo vreme tako ali tako, nizamor ne gredo tisti dan z lizikom kot do dvorane Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd., pa basta!

Mrs. Rose Strainer in Mrs. Josephine Mihalic, sta se zavzeli in obiskali nekaj svojih prijateljev in znancev, torej evo ga rezultata: po \$1.00 Aloizija Miklavčič na 64. St., Pavel Tankovic, 64 St., Jos. Ouala, Mr. and Mrs. Hlad, Louis Rigler, Miha Sintic, Frank Kovačič, Anton Kompare, Antonija Smrdel in neimenovana vsi iz 64. ceste. Agata Zakrajšek, Kati Volk, Joseph Novak in Mary Hren vsi iz Spilker Ave.; Charles Zgone, iz 61. ceste, John Novak, 72. cesta; Joseph Mrzlikar in Tony Korošec, Jr., oba iz 62. cesta, Frank Debeljak, Mr. in Mrs. Urbancic, Mr. in Mrs. Lepar, Rozi Cimperman, Art Malloy, Jennie Stefe, Mr. and Mrs. Trebec, vsi iz 55. ceste; Joseph Mautz, Mrs. Falešic, Joseph Zelek, Rudolph Volcansek, Anton Sirk in Katarina Rudic, vsi iz Cary Ave.; Friend of Lausche, Henry Strainer, Helen Petkovsek, oba iz 61. ceste; Frances Baraga, Louis Stavria, Frank Hegler, Terezija Turk, vsi in 62. ceste; Andrej Jeremic, John Stritar, Frank Rojc, Anna Milawitz, Stanley Korensek, vsi iz 63. ceste. Po \$1.00 so darovali tudi Mr. Josephine Mihalic, John Urbancic in Frank Sibank.

Po \$2.00 so darovali Matija Flajnik iz Carry Ave., John Zgonc iz 61. ceste, Mr. in Mrs. Lear iz 61. ceste, Mrs. William Kemik, iz 63. ceste, Mr. in Mrs. Velikonja iz 55. ceste, Mr. in Mrs. Sedmak iz 61. ceste. Mr. in Mrs. Bostjančič, ki vodita na 129 E. 55th St. uspešno grocerisko prodajalno, naj se jih upoštiva, darovala ta \$5.00; Mr. Joseph Pečjak iz 63. ceste je tudi prispeval \$5.00, Mr. in Mrs. Anton Bašča iz 61. ceste darovala \$3.00.

Vsem ki so prispevali, kakor tudi vrlima nabiralkima, vam vsem kličem v imenu odbora:

prisršna hyála! Upajmo, da vse, ki ste prispevali, ste to storili z svojim lastnim nagibom zavedajoč svoje narodne dolžnosti, delujmo ako kdo že ne more prispeti v finančno pomočjo, pa s dobro besedo, ker danes rabimo denar, na volilni dan pa glasove. Pozdrav,

Joseph A. Siskovich.

Prispevki za kampanjo

Prostovoljni prispevki za kampanjo "Lausche for mayor" grejo povoljno naprej. "23rd ward Cityzens Committee to elect Lausche Mayor" deluje nepričinko, vsak mali prispevki bo pomagal do zmage nam vsem, ki velimo, da postane Slovenec župan mesta Cleveland-a. Prispevki so sledеči:

Društvo Novi Dom št. 7 SDZ \$15.00; Anton Novak 10708 Alivet Ave. in Vinko Klemencic, 1029 E. 69th St. oba direktorja Slov. N. Doma na St. Clair

SATAN IN ISKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mayu

Vrnil sem se k našim ljudem
in izbral trideset vojakov.
Vojeno, da osvobodimo na-
judi. Tiho se plazite za me-
li in manj bo ropota, tem bolje
hitreje opravimo.

Danes beduinov jih straži.
Srečajte! S puškinimi ko-
mo jih pobije, nimajo orožja,
Z naglimi, tihimi koraki smo
v sotesko.

so molili, vojaki in bedui-
nino in enodušno so ča-
sovlega Allaha. Žal sem
moral motiti.

Ali smo pri konjih, nihče nas

"Kai na desno, drugi na levo,
ali pa kar med konje!" sem

počas.

Zdaj poležkuje doma in ča-
da, se bo spet mogel iti borit
v vrste rdečih. Nobene proš-
ne, ne solze materine, ne more-
jo ustaviti ognja, ki tli v prsih

sinovih.

"Pašini vojaki so prišli, da bi
iztirjali glavarino in nam vzeli
še tisto, kar nam je pustila suša
in bolezen —?"

"Pašini vojaki so prišli, da

iztirjajo haradž. Zavezali ste

se, da ga boste plačevali, pa

ga letos niste plačali. Pravico

ima, da si ga vzame s silo, kaj-

ti haradž je njegov dohodek, ki

od njega živi. Morali boste pla-

čati!

Jaz pa nisem prišel tirjat
davka, nisem vaš sovražnik, pri-
družil sem se pašnim četam iz
čisto drugih namenov, ki ti bom
o njih pozneje še pripovedoval.

Tvoj prijatelj sem, pomagal ti
bom. Povedal ti bom, kako boš
plačal davek, pa ne boš izgubil

niti enega repa s svojih pašni-

kov."

Radovalen me je gledal.

"Allah je velik in usmiljen!

Ce so tvoje besede resnica, pa

res nisi naš sovražnik! Naš

najboljši prijatelj si!"

"Res je, kar sem dejal!

Sediva pa poslušaj, kaj ti

bom predlagal!"

"Tvoje besede dehtijo ko bal-

zam. Zemlja, kjer boš sedel ti,

naj nudi počitek tudi mojim

udem!"

Prinesli so dve molitveni

propogri, na eno je sedel šejh,

na drugo pa jaz.

Beduin se v ničemer ne pre-

nagli. Šejh je dostojanstveno

molčal, sam pa sem čakal, da

ba začel. Vmes sem pozorno

prežal po sotesci in si temeljito

ogledal položaj.

Dolgo je molčal šejh, ni od-

vrnil očesa od mene. Končno

je začel:

"Gospod vojnih trum mi je

sinoči pripovedoval o tebi, ef-

fendi. Čul sem, kaj vse si že

doživel in storil, ni pa mi pove-

dal, da si tudi velik čarovnik."

"Čarovnik —? Kako misliš

—?"

(Dalje prihodnjic.)

"Bodi pozdravljen, o šejh si-
nov rod Ayarov! Ko sem bil
sinoči tvoj ujetnik, nisi dovolil,
da bi govoril s teboj. Zato sem
odšel iz tvojega tabora in te da-
nes kot svoboden mož prosim,
da me poslušaš!"

Tudi sam se je priklonil. Ni
bilo videti sovraštva na njego-
vem obrazu. Zdalo se mi je ce-
lo, da me gleda pričakovaje in
nikakor ne nepričazno.

"Pozdravljam te!" je dejal.
"Obljubil si, da smem svobod-
no priti in oditi, kadar se mi
zljubi. Boš mož beseda?"

"Da! Lahko odideš, kadar
hočeš!"

"Čemu si me poklical?"

"Mir ti ponjam."

Nezaupno je dejal:

"In zahtevaš davek!"

"Ne!"

"Ne? Ali niste prišli zato k
nam, da bi iztirjali glavarino in
nam vzeli še tisto, kar nam je
pustila suša in bolezen —?"

"Pašini vojaki so prišli, da bi
iztirjali glavarino in nam vzeli
še tisto, kar nam je pustila suša
in bolezen —?"

"Pašini vojaki so prišli, da

iztirjajo haradž. Zavezali ste

se, da ga boste plačevali, pa

ga letos niste plačali. Pravico

ima, da si ga vzame s silo, kaj-

ti haradž je njegov dohodek, ki

od njega živi. Morali boste pla-

čati!

Jaz pa nisem prišel tirjat
davka, nisem vaš sovražnik, pri-
družil sem se pašnim četam iz
čisto drugih namenov, ki ti bom
o njih pozneje še pripovedoval.

Tvoj prijatelj sem, pomagal ti
bom. Povedal ti bom, kako boš
plačal davek, pa ne boš izgubil

niti enega repa s svojih pašni-

kov."

Radovalen me je gledal.

"Allah je velik in usmiljen!

Ce so tvoje besede resnica, pa

res nisi naš sovražnik! Naš

najboljši prijatelj si!"

"Res je, kar sem dejal!

Sediva pa poslušaj, kaj ti

bom predlagal!"

"Tvoje besede dehtijo ko bal-

zam. Zemlja, kjer boš sedel ti,

naj nudi počitek tudi mojim

udem!"

Prinesli so dve molitveni

propogri, na eno je sedel šejh,

na drugo pa jaz.

Beduin se v ničemer ne pre-

nagli. Šejh je dostojanstveno

molčal, sam pa sem čakal, da

ba začel. Vmes sem pozorno

prežal po sotesci in si temeljito

ogledal položaj.

Dolgo je molčal šejh, ni od-

vrnil očesa od mene. Končno

je začel:

"Gospod vojnih trum mi je

sinoči pripovedoval o tebi, ef-

fendi. Čul sem, kaj vse si že

doživel in storil, ni pa mi pove-

dal, da si tudi velik čarovnik."

"Čarovnik —? Kako misliš

—?"

V bojnem metežu

niki Duha ljubezni, ki . . ."

"Sin se je surovo zasmehjal.
"Ljubezni? Hahaha! Za-
nas bo ljubezen takrat, ko do-
cela iztrebimo te izdajalce na-
še domovine."

"Žalostno se je mati obrnil
na sin, a upanja, da bo nema-
ra nekoč vendar drugih misli,
nizgubila.

Znova so jo zaskrbeli praz-
niki. Sinu, ki je doma, mora
pripraviti nekaj boljšega, mo-
goče bo potem bolj doveten,
bolj sprejemljiv za njene pro-
gne. Pa tudi ostala dva se ne-
mara vrneta za te dni — Bog
ve? Saj se kdaj mora vendar
že končati to prelivanje krvi,
požiganje in pustošenje.

"Naj zmaga, kdor hoče," je
premisljevala Izabela, "samo,
da bi bil mir."

Odpravila se je k bogatemu
donu Sebastijanu. Ta je bil
lastnik velikih zemljišč, ki so
jih imeli v zakupu vaščani, da
so se mogli preživljati.

Furijsa državljanke vojne
pa tudi tem krajem ni prizanes-
la.

Pomandrana polja, požgani
pomarančni nasadi so pričali o
grozovitosti vojne.

"Zlaheti gospod," je nagovo-
rila mati Izabela dona Sebasti-
jana, "pomagajte mi! Vaš
zemljo imam v zakupu, pa mi
ničesar ne rodi, ker je vsa opu-
stošena in pomandrana. Troje
sinov imam, dva sta na vojni,
eden je doma bolan in nesposo-
ben za delo. Prazniki so tu,
veliki dnevi, a moje shrambe
so prazne; jaz sem že stara, bo-
leħna, ne morem delati kakor
sreču isti bol kakor ona sama.

Mati Izabela je goreče moli-
ta. Njeni zdihni so se mesali s
šepetajočimi molitvami tistih
mater, ki so nemara nosile v
sreču isti bol kakor ona sama.

Potolažena se je mati Izabe-
la vrnila domov. Našla je si-
na, kako se je odpravil, da
prežihtni gospod, in pomaže.

"Vsaj praznikov počakaj, če

Don Sebastijan je stal ob ok-
nu in gledal na ulico. Ko je

mati Izabela končala, se je obr-
nil in s prezirljivim nasmeškom
dejal:

"Vi ste gospa Izabela, kaj-
ne? Poznam vasine sinove in tu-
di vam, da se borijo na strani
rdečih. No, in vi pa tu moledu-
jete za podporo."

"Samo dva sta pri rdečih,
žlahtni gospod," je preplašeno
pojasnjevala mati; "saj eden —
in ta je najhribrejši — se bori
na strani belih."

Don Sebastijan se je dosta-
janstveno vzravnal.

"Tako, eden? Naj bo torej,
dam vam samo za enega pod-
poro."

Vzel je listek z mize in ne-
kaj napisal nanj.

"Tu imate; zglasite se pri
mojem oskrbniku."

Mati Izabela je vzela listek,
se s solzami v očeh zahvalila
in odšla.

Bil je že zadnji dan, a mati
Izabela še ni ničesar pripravila
za praznike. Dobila je v katedralo.

Mati Izabela je v katedralo
v sreču isti bol kakor ona sama.

Mati Izabela je goreče moli-
ta. Njeni zdihni so se mesali s
šepetajočimi molitvami tistih
mater, ki so nemara nosile v
sreču isti bol kakor ona sama.

Potolažena se je mati Izabe-
la vrnila domov. Našla je si-
na, kako se je odpravil, da
prežihtni gospod, in pomaže.

"Kako sem vesela, da si pri-
šel za praznike! So te pustili,
kajne?"

Sin je odkimal, povesil po-
gleđ.

"Ne; skrivaj se! rad bi
vas videl, mati. Koprel sem

na domu, rad bi preživel te dni
pri vas doma in —"

Tu

MIRKO BRODNIK:

Ljubezen ne umre

Kaj hočeš zdaj! Ti pojdeš k vojakom, — kam naj gre pa ona, če ne more ostati doma?"

"Saj prav o tem sem hotel govoriti z vami, botrica. Samo vi mi lahko pomagate..."

"Da bi ti jaz pomagala? Kako?"

"Oh, obdržite Marijo tu. Saj vam bo pomagala pri delu. Domov ne more zdaj iti. In kar bo treba denarja, bom že jaz dal. Zdaj še nimam, a ko se vrnem od vojakov, bom imel."

"Kaj pa misliš Andrej? Vsi ljudje bodo padli po meni, če se bo razvedelo, kako je."

"Ne, botra. Saj ne bo tako hudo. Kdo bo pa vedel, odkod je Marija. Recite, če vas bo kdo vprašal, da ste si pač najeli deklo, ki vam bo pri delu pomagala. Saj ste že malo v letih in si smeti privoščiti počitek. Marija je zelo pridna. Odlegla vam bo za vsako delo. In zame boste storili več, kakor mi more storiti mati. Dajte, botra, boste dobrega srca. Drugače ne vem, kaj naj storim. Nje ne morem pustiti v domači vasi. Doma bi jo snedli in na vas se tudi ne bi smela prikazati. Morda bodo mene prej pustili od vojakov. Takoj ko se vrnem, se bova z Marijo vzela..."

"Toda na kaj?" je vzkliknila botra. "Saj nimaš ne ti ničesar, ne ona."

"Bodite brez skrbi, botra. Močne roke imava oba. Samo obljubite mi, da jo boste vzeli za čas. Ali smem upati?"

Botra je pomisila. Seveda, tudi zanje je bilo nerodno, toda svojega Andreja je imela tako rada, da je sklenila potpeti.

"Pa naj bo?" je rekla in se gla Andreju v roko. "Saj vidi, da si drugače ne znaš pomagati."

"Ali res, botra?" je vzkliknil Andrej in oči so se mu zaiskrile. Potem je kar zbežal od nje in planil v hišo.

"Saj sem ti rekel, Marija, da bošlahko ostala pri botri. Dovblila je. Marija, pojdi in zahvali se jí."

Ves vesel je objel svoje dekle in se odtrgal od nje šele takrat, ko je zaslišal v veži botrine kokane.

"Botrica, hvala," je tih rekel Marija in zardela. "Nisem mislila, da boste tako dobri."

V BLAG SPOMIN

ČETRTJE OBLETNICE PREZGODNJE
SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA
SOPROGA IN OČETA

Antona Planinšek

ki je za vedno zatisnil svoje dobre oči
23. septembra, 1937.

Spavaj mirno pod gomilom
v kraju večnega miru,
za nas pa izprosi milost,
da se snidemo pri Bogu.

Zahajajoči ostali:

SOPROGA in OTROCI.

Cleveland, O., 23. septembra, 1941.

kleniti, ko se je precej pozno vrnil domov.

Marija je navadno prihaja iz svoje sobe kaj zgodaj. Ta dan pa je ni bilo od nikoder. Kačarica, ki se je že nekoliko potolažila od včerajšnjega razburjenja, si je mislila, da hči pač spi in dejala si je:

"Naj le sp. Najbrž ponocni ni mogla dolgo spati. Zdaj bo vsaj to nadomestila."

Saj stara Kačarica v srcu ni bila slaba ženska, nasproto, še celo kakšnega plemenitega čuvstva je bila zmožna.

Toda minila je deveta ura, prišla je deseta, Marije pa le še ni bilo iz sobe. Tedaj je šla Kačarica po stopnicah navzgor in jo na mostovčku poklicala:

"Marija!" Nič odgovora.

Stopila je k vratom in jih počasi odprla. Potem je kakor okamenela obstala. Zagledala je prazno posteljo, odprto omaro, ki je bila skoraj prazna.

V trenutku je vedela, kaj to pomeni.

"Marija je ušla od doma," si je tih rekla. "Zakaj?"

Ni si takoj vedela razložiti njenega bega. Potem se je spomnila, kako je njen mož prejšnji dan rogovili zaradi nje, kako ji je grozil...

"Morda je bila pa v sobi tažnaj," si je tih rekla. "Slišala je vse, pa se je zbala in pobegnila... Samo kam je šla? Kam krate, ko smo mislili, da je kje jo je zaneslo? Joj, da moram biti tako nesrečna!" je vzkliknila in se vrgla na posteljo.

Skrbelo jo je, Marija je neizkušena, ne pozna sveta in bogve, kam jo bo zaneslo in kaj bo z njo. Toda morda le ne šla daleč, morda se bo še vrnila..." je pomisila Kačarica.

Vstala je in se počasi vrnila po stopnicah v kuhinjo. Tedaj je stopil njen mož v vežo.

"Stari! Ali si kaj videl Marijo?" mu je dejala.

"Ne," je odvrnil Kačar. "Zakaj pa vprašuješ? Ali je ni v hiši?"

"Ne, ni je. Ne vem, kam je šla. Skribi me."

"E, daleč ni šla. Se bo že vrnila."

"Bila sem v njeni sobi," je povedala Kačarica. "Veš, kaj sem videla? Vse je prazno, vse je pobrala in nekam šla. Samo kam?"

"E, hudiča!" je vzkliknil Kačar in se zdrznil. "Kaj naj pa to pomeni? Kaj pa jo je prijelo?"

"Temu si ti kriv," se je tedaj ujezila Kačarica. "Včeraj si kričal, kako jo boš pognal od doma, zdaj pa imaš. Sama je šla, da je ne boš podil."

"Pa vendar ne misliš, da je res ušla?" Kam naj pa gre, saj nikogar nima."

"Kaj vem. Šla je."

"In nič ni napisala?" se je začudil Kačar.

"Nič nisem videla," je dejala njegova žena. Potem je šla hitro po stopnicah v Marijino sobo. Vse je prebrskala, vse premetalata. Nazadnje je našla na oknu listič, na katerem je bilo napisano:

"Saj še pridem, Marija. Še enkrat pridem po slovo, peden pojdem k vojakom. Ne bom te ka tako pustil same. Saj smem priti, botra ali ne?"

"Seveda sмеš," je odvrnila botra, vsa srečna, da mu lahko pomaga.

In potem se je odpravil. Z Marijo sta šla počasi čez vrt, do gozda. Tam jo je še enkrat privil k sebi in jo poljubil, potem pa so ga zakrila temna drevesa. Marija je še dolgo molče gledala za njim.

VI

Pri Kačarjevih

Med tem pa se je tudi že doma zgodilo marsikaj.

Tisto jutro se je Kačarici čudno zdelo, da vrata niso bila zaklenjena, ampak samo prislonjena. Toda mislila si je, da jih je pač snoči pozabil mož za-

misliti na Marijo. Zdaj se je je spomnila, ko je bila še čisto majhna, ko se je še držala njenega krila in delala prve koralice. Potem, kakor je doraščala, kako je začela hoditi v šolo... o, kako hitro se je vse to zvrstilo. Kačarici se je zdelo, da je minilo vse mimo greda. Še nikoli ni pomisila na svojo hčer.

"Marija je navadno prihaja iz svoje sobe kaj zgodaj. Ta dan pa je ni bilo od nikoder. Kačarica, ki se je že nekoliko potolažila od včerajšnjega razburjenja, si je mislila, da hči pač spi in dejala si je:

"Le sp. Najbrž ponocni ni mogla dolgo spati. Zdaj bo vsaj to nadomestila."

Saj stara Kačarica v srcu ni bila slaba ženska, nasproto, še celo kakšnega plemenitega čuvstva je bila zmožna.

Toda minila je deveta ura, prišla je deseta, Marije pa le še ni bilo iz sobe. Tedaj je šla Kačarica po stopnicah navzgor in jo na mostovčku poklicala:

"Marija!" Nič odgovora.

Stopila je k vratom in jih počasi odprla. Potem je kakor okamenela obstala. Zagledala je prazno posteljo, odprto omaro, ki je bila skoraj prazna.

V trenutku je vedela, kaj to pomeni.

"Marija je ušla od doma," si je tih rekla. "Zakaj?"

Ni si takoj vedela razložiti njenega bega. Potem se je spomnila, kako je njen mož prejšnji dan rogovili zaradi nje, kako ji je grozil...

"Marija je ušla od doma," si je tih rekla. "Zakaj?"

"Kaj pa?" je komaj izdavila med ihtenjem.

"Če ni to kaj s Podbregarjem v zvezi..." Najbolj verjetno se mi zdi..."

Kačarica je pogledala kvíšku.

"Morda pa res utegne biti ta-

ko," je rekla po kratkem premljevanju. "Pođi tja in povprašaj!"

"Da bi šel tja? Ali si že pozbila, kako je bilo še nedavno? Najprej sem se tožaril z njim, zdaj pa naj bi šel tja?"

"Kje pa boš zvedel? Andreja moraš vprašati."

"Ne, tja ne pojdem," se je branil Kačar.

"In zakaj ne? Pođi vendar! Ali pa če nočeš... pojdem jaz... Mene menda ne bodo vrgli pred prag..."

"Da, ti pojdi rajši..."

Kačarica je vstala in se počasi odpravila.

"Če nekaj časa mi pridi na sproti," je rekla možu. Nič drugače. Še enkrat si je obrisala oči, potem je skočila čez prag.

VI Za hčerjo.

Tudi pri Podbregarjevih so se ta dan čudili, ko Andreja ni bilo od nikoder. Sicer je prejšnji večer rekel, da pojde morda v mesto, toda nič določenega ni bilo. Zdaj pa je bila že pozna popoldanska ura, pa se še ni vr-

nil, čeprav je moral vedeti, da ga doma čaka delo.

Podbregar je neprestano prihajal z njive in povpraševal za njim, tako da se je Podbregarica že kar jezila nanj:

"Pa menda res ne moreš biti brez njega! Kaj pa si tako v skrbih? Saj se ti ne bo izgubil! Tisto malo dela boš že sam opravljal. Pusti ga vendar še te dni, kar bo doma. Naj bo malo prost. Saj si ga tako dovolj upregal v zadnjem času."

Podbregar je molčal, čeprav je imel marsikaj na jeziku.

Počasi se je okrenil in stopil na prag. Pogledal je pred hišo,

tedaj pa se je iznenadal. Pri ograji je stala Kačarica, odpirala vrata. Presenečen, vedel, kaj naj ji reče in zgnal.

Počasnih korakov je došla Kačarica čez dvorišče proti vratom.

"Dober večer!"

"Bog ga daj!" je odvrnil bregar. "Sicer pa še ni v-

To je bilo edino, kar prišlo na misel. In sam je razmišljal, kako naj je utegnilo Kačarico v hišo.

(Dalje prihodnji)

V Gardner tovarni ročnih torbic v St. Louis, Mo. je bila stavka. Gornja slika nam kaže prizor, ko so stavkarice hotele zabraniti drugim delavkam vhod na delo in pri tem je bila ena stavkarica zbita na tlu, kakor vidimo na sliki.

Imenik raznih društev

DRUŠTVO SV. ANTONA PADOV.

ST. 138, C. K. of OHIO

Predsednik Jos. Meglich, podpredsednik John Hrovat st., finančni tajnik John Hrovat ml., 6711 Edna Ave., zapisnikar v tajnik bolniškega oddelka Jos. Hrovat, 6731 Edna Ave., blagajnik Frank Turak, Nadzorniki: Geo. Turak, Jos. Kostanjšek, Jos. Pač. Vratar Anton Gregorčak. Društvo zboruje vsak tretji pondeljek v mesecu ob 7:30 zvezek v dvorani stare šole sv. Vida vsakega drugega nedelje v mesecu ob 2. uri po poledini. Članice se sprejemajo v društvo do 40. leta.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA

Predsednik Louis Erste, 6205 Whittier Ave.; podpredsednik John Melle, tajnik Joseph Repar, 1101 E. 66. St.; blagajnik Frank Svegel, zapisnikarica Mary Otoničar, nadzornica: Anthony J. Fortuna, Francis Kure, Francis Skerl. Seje se vršijo vsako četrtek sredo v mesecu v dvorani stare šole sv. Vida. Društvo, ki želi sodelovati, naj izvolijo dva ali tri zastopnike in jih pošljijo na sejo, kjer bodo z veseljem sprejeti. Vse zastopnike in zastopnice se vladajo prosto, da se redno udeležujejo se in sporajo o njih delovanju na društvenih sejih.

DRUŠTVO SV. VID.

Predsednik John Levstik, 646 East 115th St., podpredsednik Anton Hlapšek, 1083 E. 72nd St.; tajnik Leovak, 7610 Lockyear Ave., blagajnik Andrej Tekavec, 1023 E. 72nd Pl., zapisnikar Matija Oblak, 1235 E. 60th St. Nadzorniki: Frank A. Turek, Frank Petkovsek in Steve F. Pirnat; vratar Matevž Debevec. Društveni zdravniki so vsi slovenski zdravniki. Zastopniki za klub društva fare sv. Vida: Andrej Tekavec in Frank Petkovsek. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v S. N. Domu ob 1. uri po poledini v dvorani št. 2. V društvo se sprejemajo člane od 16. do 45. leta.

DRUŠTVO SV. NEŽE, ST. 139, C. K. of O.

Predsednica Mary Ivanc, podpredsednica Frances Baraga, tajnica Jeanie M. Yeltz, 1267 E. 169. St.; zapisnikarica Louise Plki, blagajnikarka Katie Perme, vratarica Frances Kavčič, nadzornice: Mary Skulj, Ana Godlar, Mrs. J. Hrovat; duhovni vodja msgr. B. J. Ponikvar; zdravnik dr